

## عنوان مقاله:

شجاعت اخلاقی و عوامل مرتبط با آن در پرستاران: یک مطالعه مقطعی

## محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 34، شماره 235 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

## نویسندگان:

حسین محسنی پویا - Assistant Professor, Department of Nursing, Behshahr Faculty of Nursing, Mazandaran University of Medical Sciences, Behshahr, Iran

محمد رضا محمدپور - BSc in Nursing, Faculty of Nursing, Behshahr Faculty of Nursing, Mazandaran University of Medical Sciences, Behshahr, Iran

ابوالفضل حسین نتاج - Assistant Professor, Department of Biostatistics, Faculty of Health, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

فرشته ملایی - PhD in Nursing, Behshahr Faculty of Nursing, Mazandaran University of Medical Sciences, Behshahr, Iran

## خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: شجاعت اخلاقی یک جنبه بسیار حیاتی در حرفه پرستاری است که به طور قابل توجهی بر کیفیت مراقبت های بهداشتی تاثیر می گذارد. شجاعت اخلاقی به معنای شجاعت یا قدرت درونی است که فرد در موقعیت های اخلاقی براساس اصول اخلاقی و ارزش ها و باورهای خود، علیرغم وجود پیامدهای منفی برای خود فرد، عمل می کند. ارتقای شجاعت اخلاقی در پرستاران می تواند منجر به تصمیم گیری های بهتر و ارتقای کیفیت مراقبت های بهداشتی گردد، بنابراین شناخت عوامل مختلف مرتبط با این ویژگی از اهمیت زیادی برخوردار است. این مطالعه بر آن است که ارتباط بین شجاعت اخلاقی با مشخصات فردی و شغلی پرستاران را مورد بررسی قرار دهد. مواد و روش ها: در این مطالعه توصیفی مقطعی، جامعه پژوهش شامل تمامی پرستاران شاغل در بیمارستان های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی در شرق استان مازندران بود. حجم نمونه در این مطالعه ۳۰۰ نفر محاسبه گردید. نمونه گیری با روش در دسترس انجام شد. جهت جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه مربوط به مشخصات دموگرافیک (سن، جنس، وضعیت تاهل، تحصیلات، نوع استخدام، سنوات خدمت، بخش محل خدمت، نوبت کاری، بیمارستان محل خدمت و سابقه گذراندن دوره یا سمینار اخلاق) و پرسشنامه شجاعت اخلاقی Sekerka استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده ها توسط آماره های میانگین، انحراف معیار و آزمون های تی مستقل، تحلیل واریانس و نیز رگرسیون خطی چندگانه انجام شد. نرم افزار SPSS ۲۲ برای تجزیه و تحلیل بکار گرفته شد و سطح معنی داری کم تر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. یافته ها: میانگین سن شرکت کنندگان  $32/85 \pm 7/54$  سال بود. میانگین نمره شجاعت اخلاقی پرستاران  $60/24 \pm 4/37$  از نمره ۱۰۵ بود که در سطح متوسطی قرار داشت. بیش ترین نمره شجاعت اخلاقی به صورت مشترک به ابعاد عامل اخلاقی  $(13/87 \pm 1/42)$  و ارزش های چندگانه  $(13/43 \pm 1/54)$  و کم ترین نمره شجاعت اخلاقی به بعد تحمل تهدید  $(8/82 \pm 1/74)$  تعلق داشت. شرکت در دوره اخلاق دارای اثر معنی دار بر نمره شجاعت اخلاقی بود  $(P=0/004)$ ، به طوری که پرستاران با سابقه حضور در دوره اخلاق نمره بالاتری از نظر شجاعت اخلاقی کسب کردند. سایر متغیرها اثر معنی داری بر نمره شجاعت اخلاقی نداشتند. نتایج آزمون رگرسیون نیز نشان داد که تنها شرکت در دوره اخلاق دارای اثر معنی دار بر نمره شجاعت اخلاقی بود، بطوری که پرستاران بدون سابقه حضور در این دوره، نمره کم تری  $(62/1)$  واحد کسب کردند. استنتاج: با توجه به یافته های این مطالعه، مشخص شد که شرکت در دوره های آموزشی مرتبط با اخلاق دارای تاثیر معناداری بر شجاعت اخلاقی پرستاران است. این نتایج به وضوح نشان می دهند که آموزش های مرتبط با اخلاق (آشنایی با اصول اخلاق حرفه ای در پرستاری، ارزش ها و اخلاق در تصمیم گیری های پرستاری، اخلاق در حوزه محرمانگی و حریم خصوصی بیماران، همکاری و تعامل اخلاقی با همکاران و سایر اعضای تیم درمانی، مشارکت بیماران در تصمیم گیری های اخلاقی، روابط اخلاقی با خانواده بیماران و احترام به حقوق آنان)، می توانند به تقویت و ارتقای شجاعت اخلاقی پرستاران کمک کنند. از آن جا که شجاعت اخلاقی نق ...

## کلمات کلیدی:

moral courage, demographic variables, nurses, cross-sectional study, moral factor, moral education

شجاعت اخلاقی، متغیرهای دموگرافیک، پرستاران، مطالعه مقطعی، عامل اخلاقی، آموزش اخلاق

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2057402>



